

Иван Вазов
Нощно бдение

Нощ. В Храма свещен коленичил народа.
Молитва печална се носи към свода.

– За вас сега мислим о, скъпи герои,
За вас тук се молиме с мокри лица!
Духът ни със вас е, и наште сърца –
по снежни чукари, в безлюдни усои...

Далеко от вази – с вас мъки делиме,
от вашите рани и ние болеем,
от вашата вяра и ние пламтиме
И с вашите лаври оттук се гордеем.

О, боже, дай сила на лъвски сърца,
дай крепост докрай на железни десници,
що чупят окови, отварят тъмници,
на тез, що в смърт тичат с засмени лица;

що нашите носят свети идеали,
що носят и твоята правда света,
що кръв и живот за тях са отдали
и кръста поели велик на Христа,

закриляй, о Боже, юнаците млади,
свети им във мрака, топли ги в мразът,
крила им Ти давай пред бездни, прегради,
твой ангел им пращай на боя в шумът.

Закриляй, о Боже, там наште герои,
във подвига славен крепи им духът:
Те наши борци са – оръдя са твои,
на твоята воля и праведен съд.

Не мъст и не гордост ги движи, не злоба,
а твоята любов към страдалний човек,
към нов живот викат заровений в гроба,
и милост разливат в жестокий наш век.

Върни ни ги живи с венци да ги зърнем
и слънце на радост да светне въз нас,
в тях родната слава с любов да прегърнем.

Прати ни, о Господи, тоз хубав час!
Нощ. В храма свещен коленичил народа.
Молитва печална се носи към свода.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4896>]